
ДВЪ ПРОЛѢТИ.

(ANDANTE)

Надъ бездни сияючи, надъ бездни чарующи
Ний плаваме катъ облаци отъ ранни прѣдпролѣти —
Ти: ярко видѣние на бѣло прѣдвѣстие,
Азъ: тъмно прѣдверие на страшно зловѣщие.

На слѣпо м'гновение жестоко слияние:
Ти: лунно затишие въ бѣло одѣяние,
Азъ: черна разпъната мечта умирающа,
Отвѣки звучаща въ безсилно проклятие.

Ти: нѣжна прѣдутрина въ тихо смирение,
Азъ: вечеръ умираща пълна съ видѣния.
Ти: корда треперяща въ безумно забвение,
Азъ: пѣсень издѣхваща въ блудящо стрѣмление.

Надъ бездни чарующи, надъ бездни сияючи
Ний плаваме, катъ облаци отъ чужди прѣдпролѣти:
Азъ: странникъ отхождащъ на отдохъ въ смирение,
Ти: слънце възходяще прѣдъ хоръ пѣснопѣния...